

tømning har medført eller truer med at medføre en væsentlig forurening af havmiljøet.

Denne konkrete vurdering kan selvfølgelig sagtens munde ud i, at små mængder olie kan betragtes som en betydelig udtømning, men den kan også munde ud i det modsatte. For det siger sig selv, at en lille olieplet 150 sømil ude i Nordsøen ikke umiddelbart kan sammenlignes med den samme mængde olie f.eks. 13 sømil fra land og midt ude i Vadehavet, som er et særlig følsomt område.

Et af formålene med lovændringen har været at få indskrevet i havmiljøloven, hvilke begrænsninger artikel 220 i FN's Havretskonvention stiller i forhold til håndtævelsen over for udenlandske skibe, for at have et tydeligere grundlag for indgreb mod sådanne skibe, når disse forurener i danske farvande. Jeg vil godt understrege, at der ikke er tale om, at vi hermed indfører en ny retstilstand, da konventionens regler allerede efter-

leves i dag. Indskrivningen af Havretskonventionens regler indebærer således ikke en ringere beskyttelse af havmiljøet end i dag.

Jeg må konstatere, at det ud fra en juridisk vurdering ikke vil være holdbart at udarbejde den ønskede ændring, idet det er vurderingen, at der næppe er belæg for i Havretskonventionen at foretage en generel fastlæggelse af, hvornår der er tale om en betydelig udtømning.

Hverken Havretskonventionen eller forarbejderne indeholder definitioner af begreberne »betydelig udtømning«, »væsentlig forurening« m.v. Udenrigsministeriet har også udtalt – jf. også mit svar på spørgsmål nr. 2 ad L 158 – at der følgelig må anlægges en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Jeg vil derfor anbefale, at vi lader teksten stå, som den er.